

OPUSTIT ZAJETÝ ZPŮSOB UVAŽOVÁNÍ

Vešla do koupelny a strašně práskla dveřmi. I takovou měla někdy reakci, jako ostatní děvčata v jejím věku. Rodiče blahoslavené Chiary Luce Badano vyprávěli své vzpomínky rodinám, které trávily společnou dovolenou v Diecézním centru života mládeže Vesmír.

Chiara Luce Badano, mladá „normální“ dívka z Hnutí fokoláre z městečka Sassello u Janova, ráda sportovala a trávila čas se svými přáteli. Jen přibližně devět let poté, co ve svých 19 letech zemřela na rakovinu, byl zahájen proces jejího blahorečení a před dvěma lety, v září 2010, byla prohlášena za blahoslavenou. Kdo se osobně zúčastnil či sledoval přenos ze srpnového setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou, mohl slyšet svědectví jejich rodičů – Marie Teresy a Ruggera Badanových. Doprovázela je Chicca Coriasco, Chiařina nejlepší kamarádka, a Franz, bratr Chiccy, který Chiaru Luce též velmi dobře znal.

Chiara Luce Badano v době své nemoci.

Tato „čtyřka“ přijala pozvání do Diecézního centra života mládeže Vesmír, kde v době setkání ve Žďáru trávily spolu se svými přáteli společnou dovolenou rodiny z Hnutí fokoláre.

Radostný smích a humorné postřehy či dětské žvatlání bylo jakýmsi zářímím hlubokých zkušeností, otázek a dojmů, které zde během chvil s Badanovými zazněly. Vybíráme alespoň některé.

Tsunami lásky

Maria Teresa řekla o setkání s mládeží ve Žďáru, že to s Ruggerem definovali „jako tsunami, tsunami lásky, které pokračuje společně s vámi“.

Příprava na odchod

Chiara Luce připravovala své rodiče na to, až tu nebude – například na svátek sv. Valentina si přála, aby prožili pěkný večer sami, bez ní. Maria Teresa k tomu řekla: „To byla pro nás velmi speciální, zvláštní chvíle. Protože Chiara byla stále obrácená k druhému a minutu za minutou milovala. Takže byla určitě obrácená k nám - rodičům, kteří na svoji dceru museli čekat mnoho let. A ona nás musela opustit. Její nekonečná láska překračovala vše. Každý den nás na to po troškách připravovala. Myslím, že prosila Ježíše - a my si s Ruggerem často říkáme, že to bylo, jako by říkala Ježíšovi: 'Podívej, Ježíši, já přijdu, ale ty budeš muset pomáhat mým rodičům.' Takže jako by nás na to postupně připravovala. Ano, ale s láskou, že Bůh to tak chtěl. Připravovala nás, abychom to prožili dobře, jako Boží vůli.“

Stále nová překvapení

Jeden účastník setkání se vrátil k oné chvíli života malé Chiary, kdy se jí maminka zeptala, jestli by nechtěla některé hračky dát chudým dětem. Ačkoliv nejprve odpověděla zamítavě, že ne, že jsou její, začala pak hračky třídit: „Tuhle ano, tuhle ne...“ Pak mamince vysvětlila: „Přece nemůžu dávat rozbité hračky dětem, které nemají žádné. Těm musím dát ty nejlepší.“ Na to navázal otázkou, zda byla taková pokaždé při rozdávání.

Maria Teresa potvrdila, že ano. „Ale bylo to pokaždé překvapení. Když jsem si to nejmíň myslela, tak mě překvapila něčím novým.“ A vyprávěla o Chiařině štedrosti jinou zkušenost: „Mohu říci malý příběh ze školy, možná byla ve třetí, čtvrté třídě základní školy. V její třídě jedné spolužačce zemřela maminka. První věc, kterou udělala, bylo to, že si přesedla k ní do lavice. Toto děvče bydlelo se svou babičkou a i babička potom onemocněla. A tak se mě jednou Chiara zeptala, jestli bych ji

nemohla doprovázet k lékaři na terapii. Já jsem řekla, že podle svých možností se budu o to snažit. Jednoho dne jsem měla s ní jít na tu terapii, a to znamenalo, že se vrátím domů později na oběd. Chiara už byla připravená s batohem, že půjde do školy. Já jsem jí řekla: 'Myslíš, že babička Roberty a i ty budete rády, když ji pozveme k nám domů na oběd?' Ona, již na odchodu do školy, se vrátila a řekla: 'Jestli to babička Roberty přijme, budeš muset dát na stůl ten nejkrásnější ubrus, který máme. Protože dnes s námi u stolu bude Ježíš.'"

Propadla

Chiara Luce studovala na klasickém gymnáziu v Savoně. Na konci roku propadla. Rodičům byla položena otázka, proč když jí škola nešla, trvala dosti tvrdohlavě na tom v ní zůstat?

Maria Teresa o tomto období řekla: „Ano, nechtěla změnit školu. Chtěla udělat celou svoji část, protože Chiara Lubichová ji naučila, že do školy se má chodit ne proto, aby se stala první ve třídě, ale aby před Bohem udělala dobře svoji část. Ale kdoví proč to tak dopadlo, možná to byla určitá antipatie ze strany vyučující, nemohu říci, protože Chiara o tom nikdy nemluvila. Vzpomínám si, že měla mít poslední zkoušku a měla jít na setkání s gen1. Aby se připravila, řekla, že tam nepůjde: 'Maminko, já tam nepůjdu, protože zítra mám zkoušku.' A večer poprosila tatínka, aby ji vyzkoušel, jestli to dobře umí. Řekla: 'Jestli ti hned neodpovím, tak počkej chvilinku, pak si vzpomenu, nenapovídej mi.' Viděla jsem ty dva, jak se zkouší. Bylo možné, že ta profesorka byla už rozhodnutá, že ji nechá propadnout. Druhý den ji zkoušela. Já jsem si pomyslela, co kdyby to dopadlo špatně. Připravila jsem oběd s sebou a jela jsem ji autem ke škole vyzvednout. Viděla jsem, jak sestupuje po schodech školy, drží se rukama za hlavu a říká: 'Nechá mě propadnout, nechá mě propadnout.' Otevřela jsem dveře auta a řekla jsem: 'Nastup, Chiaro.' Když jsme se rozjely, za chvíli si všimla, že nejedeme domů. Zeptala se mě: 'Kam to jedeme, maminko?' Řekla jsem: 'Jedeme na pláž, tam se naobědváme.' Já jsem připravila ubrus a chleby. Pláž byla asi čtvrt hodiny daleko, ona nemluvila, já jsem nic neřikala, na nic jsem se neptala. Chápala jsem bolest, kterou Chiara měla. (...) Přišly jsme na pláž, tam jsme v tichosti něco pojedly a pak Chiara začala mluvit. Otevřela své srdce.“

Maria Teresa vyprávěla i pokračování - že druhý den „po vyučování, všichni, studenti, profesori, vycházeli ze školy a Chiara zůstala stát vedle té profesorky. (...) Jeden student té profesorce nastavil nohu, aby upadla. Byl to zlomek sekundy. Chiara křikla na profesorku, aby se zastavila. Profesorka mlčela, studenti se rozutekli a profesorka se dívala na Chiaru. Nic si neřekly, ale byla překvapená. Když Chiara vyšla ven, setkala se se svými přáteli a řekla jim: 'Zbláznili jste se? Co jste to dělali? Mohlo se stát něco strašného, co by se už nedalo napravit.' A oni řekli: 'Už se na to nemůžeme dívat, Chiaro.'“ A maminka vysvětlila, že když Chiara byla zkoušená, odpovídala výborně, a přesto měla dostat špatnou známku. Celá třída se jí zastala, ale profesorka reagovala slovy: „Profesorkou jsem tady já.“

Výchova

Maminka vyprávěla, že v Chiaře viděli obrovský dar Boží (čekali na ni 11 let). Říkala si, že až se jednoho dne octne před Bohem, položí jí otázku, co udělala s tím dítětem, které jí svěřil. Chtěla odplatit ten velký dar od Boha a uvědomila si, že neexistuje škola, která by rodiče učila, co dělat, že jediným Učitelem, jak říká Chiara Lubichová, je Bůh a je třeba se dívat na něj. „Když přijdou děti, obvykle si rodiče myslí, že až vyrostou, mají dělat to, co dělal nebo dělá tatínek či maminka. Když například otec studoval medicínu, že i děti mají studovat medicínu.“ Ona si však pomyslela, že každé dítě přijde na svět již se záměrem, který s ním má Bůh, a tím jediným, o co se rodiče mají snažit, je tento záměr realizovat. „Já jsem vždy říkala Chiaře, když rostla: 'Podívej, Chiaro, každý má své úkoly. Mým úkolem je pomáhat ti v růstu. (...) Já ti mohu a musím říct to, co cítím, že ti mám říct, protože tě musím vychovávat. Protože je-li před tebou nějaké nebezpečí a já ti to neřeknu, je to jako taková zeď, do které narazíš, nebudu-li tě varovat.“

Vyprávěla, že když měla něco zkorrigovat v Chiařině chování, například říct Chiaře, že nemůže jít ven, uvědomovala si, že ne vždycky to Chiara hned přijala, nechtělo se jí. Ale pak bylo cítit, že přijala zodpovědnost za své rozhodnutí, že se musí ona sama rozhodnout, jestli je to správné nebo ne.

Někdy Maria Teresa cítila určité obavy, protože neznala všechny kamarády, se kterými se Chiara Luce setkávala. Sassello je totiž turistické městečko, kam přijíždějí i mladí lidé z jiných míst. V těch chvílích jí pomáhala rada Chiary Lubichové - svěřit děti Panně Marii. „Ale po chvíli se mi vracely starosti,“ vzpomínala, „ale Chiara Lubichová říkala, že to tak nemá být, protože Panna Maria by mohla říct: 'Ale myslíš na to ty nebo já?'“ A Maria Teresa to ještě vysvětlila: „Vše je jako takové cvičení. Je totiž lehké dítěti autoritativně říct: toto nebudeš dělat. Ale jestliže je pokárání ve výchově neseno láskou, dítě tuto věc přijme, protože bylo před napomenutím milováno. Je proto pro něj mnohem snazší to přijmout. Pro matku je to značně obtížnější cvičení, protože v tu chvíli jako by ztrácela svou autoritu. Ale přináší to mnoho plodů.“ Uvedla konkrétní příklad: „Chiara byla úplně stejná jako ostatní děvčata v jejím věku, která mají někdy své reakce. (...) Jednoho dne jsem jí radila, aby něco nedělala, už si nepamatuji co. Ona to nepřijala. Vešla do koupelny a strašně práskla dveřmi. Já jsem v sobě cítila, že jsem tuto reakci nedokázala hned přijmout. Tak jsem se na chvíli zastavila, zhluboka jsem se nadechla a řekla jsem s láskou: 'Chiaro, otevři dveře.' Chiara neodpověděla. A znovu: 'Chiaro, prosím, otevři dveře.' Třikrát. Chiara napotřetí otevřela dveře a čekala nevím co, nějaký trest, ale já jsem se jí s láskou snažila říct: 'Znovu je zavři, ale potichu.' Chiaru to trochu stálo. Ale jakmile jsem jí to řekla tímto způsobem, zavřela dveře velmi jemně.“ Uzavřela: „Nemusíme vás ale nic učit, protože skrze svátost manželství má každý rodič milost vychovávat své děti. A to je to nejkrásnější na světě.“

*Zpracovala Ludmila Šturmová
Pokračování příště*

Boží slovo jako lék

Uvádíme několik myšlenek Chiary Lubichové o Božím slově.

Všechna Slova života evangelia se musí postupně vtisknout do duše, abychom již nebyli schopni uvažovat jinak než Kristus.

Náš den má takovou hodnotu, nakolik jsme se v něm dokázali „připodobnit“ Božimu slovu.

Jestliže jsme si zvolili Boha jako Ideál – a to je naše identita – a dali jsme ho na první místo, od nás prakticky vyžaduje dát na první místo ve svém srdci jeho Slovo, jeho vůli. To má mít přednost přede vším ostatním. Vše ostatní má pro nás být svým způsobem lhostejné, tou svatou lhostejností, o níž hovoří někteří svatí. V našem životě nemá být například tolik důležité, jestli jsme zdraví nebo nemocní, jestli studujeme nebo sloužíme, spíme nebo se modlíme, žijeme nebo umíráme. Důležité je žít Slovo, být živým Slovem.

Co je tou „řídící pákou“, která by měla korigovat náš život, je-li i v Božích dílech stále příliš nasměrován „navenek“? Je to Boží slovo, které má osvětlovat naše skutky. Boží slovo nás pevně a stále ukotvuje v Bohu a ukazuje nám, jak žít zde na zemi.

Když žiji přítomný okamžik, žiji celé evangelium.

Jestliže nás Písmo učí dělat dobře malé věci, znamená to, že to je charakteristika toho, kdo celým srdcem dělá jen to, co od něho chce v přítomnosti Bůh.

Jestliže někdo žije plně v přítomnosti, žije v něm Bůh a jestliže je v něm Bůh, je v něm láska. Kdo prožívá plně přítomnost, je trpělivý, vytrvalý, mírný, odpoutaný ode všeho, je čistý, je milosrdný, protože má lásku v její nejvyšší a nejryzejší podobě. Miluje Boha skutečně celým srdcem, celou duší, všemi silami a je vnitřně osvícován, veden Duchem Svatým, a tedy neposuzuje, nemyslí špatně, miluje bližního jako sebe, má sílu evangelijního bláznovství nastavit druhou tvář, jít dvě míle...

Často má příležitost dávat císaři, co je císařovo, protože v mnoha přítomných okamžicích musí žít naplno svůj život jako občan... a podobně.

Kdo žije přítomnost, je v Kristu - Pravdě.

A to cele naplňuje duši, která stále směřuje k tomu, aby v každém okamžiku svého života vlastnila vše.

LETEM SVĚTEM (RC MONITOR Č. 3/12)

„Jazyk politické korektnosti dobře známe, obklopuje nás všude. Na vítěze soutěže o politický korektní výrok roku 2011 nominují označení odsouzené ženy pobývající za svůj zločin ve vězení. Nikoliv vězenkyně nebo odsouzená, ale klientka vězeňské služby.“

Všimněme si, jak politická rétorika dokáže pravdivou tvrdost negativního názvu a výrazu až dojmavě zjemnit. Kolik už existuje takových „zjemněných“ a matoucích názvů a výrazů:

Portrat (vražda nenarozených) – přerušené těhotenství nebo umělé ukončení těhotenství (viz KT).

Prostitutka – poskytovatelka sexuálních služeb.

Krádež státního majetku a peněz (zlodějina ve velkém) – tunelování.

Cikáni – nepřizpůsobiví.

Chudí – sociálně slabší vrstvy obyvatelstva.

Usmrcení – zranění neslučitelné s životem.

Hrubost, sprostota a napadání u politických špiček – nekorektnost jednání.

Lež – mlčení..

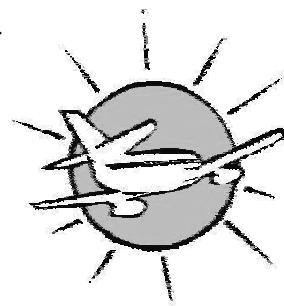
Znásilnění - vynucení pohlavního styku..

Zvyšování cen téměř všeho – “reformy”.

A jistě bychom těchto „mlžících“ a matoucích výrazů ve slovníku našich politiků a médií našli mnohem více. Zkuste si je doplnit!

„Všimli jste si maďarské revoluce? Je to úžasné, že se v evropském prostoru dneška najde politická elita v pravém slova smyslu, která se nestydí vrátit ke kořenům. Evropští zákonodárci běsní, média šílí, ale Maďarsko může být klidné. Maďarští političtí vůdci schválili v návaznosti na svou skvělou novou ústavu nyní zákon o rodině – založené na manželství jako svazku jednoho muže a jedné ženy, jejímž posláním je vychovávat děti. Co je tu důležité? Ústava se setkává s odporem organizací zabývajících se propagandou homosexuálního chování.“

EU šla s kritikou tak daleko, že Maďarsko označila, že spěje k diktatuře. A to jen proto, že staví klasickou rodinu s dětmi ve své ústavě za základ národa a nezmiňuje se v ní o propagovaném a vnucovaném lobbystickém názoru na soužití párů stejného pohlaví. Takhle si představuje Evropa jednotu, že se drze bude vměšovat do ústavy suverénního národa?(EU alespoň hlásá, že suverenita národů je v Evropské smlouvě zaručena.) Maďarská ústava se odvolává i na Boha a kořeny křesťanství, i to je EU trnem v oku. EU nám začíná diktovat, co smíme a nesmíme jíst (viz naše utopence, pomazánkové máslo, tuzemský rum, domácí zabijačky), rapidně nám omezuje (a ničí) živočišnou a rostlinnou výrobu, drůbežářství, vinařství, výrobu vajec aj.). Bude nás i sledovat, zda vyjadřujeme své názory a připomínky v mezích zákonů EU? Bude nás šikanovat za kritiku (ne)chování „nepřizpůsobivých“ a podezřívát nás z rasové nesnášenlivosti? Hrozím se doby, kdy nám bude EU normovat i soukromý život i vše, co k němu patří. Pak nás čeká horší diktát než v dobách totality. Velmi dobře placeného a za peníze poslušného úřednictva na to má víc než dost! Já osobně takovou Evropu nechci! A pak nás bude europoslankyně paní Zuzana Roithová za KDU-ČSL v Novém hlasu (únor 2012) přesvědčovat, že není pravda, že se EU vměšuje do národních zájmů a záležitostí států EU!

BOLEST JAKO VÝZVA K HLEDÁNÍ CESTY

„Ačkoliv se nikdo nemůže vrátit a postavit se na stejný začátek, může každý znovu začít a dobrat se k novému konci.“ Carl Bard

V čekárně kardiologické ambulance se setkali dva pacienti. Vyprávěli si o sobě, co se jim přihodilo. Muž se svěřil, že je tomu právě rok, kdy jeho dvacetiletý syn zemřel při autonehodě. Paní „ležel na srdci“ její nejstarší syn, který se ve svých 21 letech odstěhoval k přítelkyni, i když mu tento krok rozmlouvala. Po jeho odchodu z domova ji prý s podezřením na infarkt odvezla sanitka do nemocnice. Víc si už nestačili říct, protože mezitím byl jeden z nich zavolán do ordinace.

Nejčastěji se vyskytují tato onemocnění s psychosomatickými souvislostmi: bronchiální astma, obezita, bolest hlavy, závratě a kolapsové stavy, onemocnění srdce a krevního oběhu, poruchy spánku, kožní příznaky, žaludeční a střevní obtíže.

Nemoc je součástí osobního příběhu pacienta. Tělesný příznak často klíčí z nějaké absurdní životní situace. Součástí léčení není jen vyšetření tělesných orgánů a jejich funkcí, ale i objevení významu nemoci, který může spočívat v silné duševní bolesti, krizi smyslu, nedostatku projevovaných citů nebo převaze afektů.

Když duše trpí a neumí pojmenovat, co jí schází, ozve se „svým hlasem“ tělo.

Lékař obvykle zjišťuje, že se jedná o příznak (například vysoký krevní tlak), který nevychází z poškození orgánu.

„Hlas těla“ je většinou účinnější, pobízí nás, abychom se rychle a intenzivně věnovali i duševní dimenzi. Z tohoto pohledu je tělesný příznak „katalyzátorem změny“.

Tělo je místem rovnováhy mezi našimi potřebami, přáními, ambicemi, které vycházejí z naší duše, a skutečnou realitou našeho života. Čím více se zrychluje životní tempo, tím většinou méně rozumíme sami sobě.

Nemoc často člověka zastaví. Svět z postele vnímáme jiným způsobem. Je časté, že si člověk klade otázky: „Co jsem udělal špatně? Mohu za svoji nemoc?“ Může se dostavit hněv na sebe, na druhé, pocit selhání, chaosu.

Je třeba dát místo hněvu, který nemoc provází a také úzkosti, jež je často přítomna. Hněv můžeme vnímat jako zvonek. Upozorňuje nás na potřebu změny. Úzkost je zrcadlem. Můžeme v něm objevit strach ze ztráty, z neúspěchu, stárnutí, odmítnutí....

Součástí života je i péče o sebe, prožitek pocitu volnosti a bezstarostnosti. Bez těchto zážitků nelze dosáhnout potřebné duševní a tělesné rovnováhy. Cestou ke zralosti nejsou přehnané nároky na sebe a druhé, ale osobní růst, využití všeho, co prožijeme.

Když se v našem životě objeví tělesný příznak, bolest, vyhledejme lékaře. Přijměme výzvu těla k zamýšlení nad sebou, svými vztahy, které směřuje k pochopení motivace způsobu života. Může mít podobu otázek. Co tě trápí? Čemu a komu věnuješ čas? Na co ve svém životě čekáš? Co nemáš odvahu uskutečnit, protože se obáváš neúspěchu? S kým sdílíš svou bolest duše?

Co ti chce tělesný příznak říci?

Tělo je kamarád naší duše. Přejímá kousek bolesti, aby si duše odpočinula. Získává pro ni čas, aby mohla dát tělu pokyn k jinému způsobu života.

Pokud nedochází k úlevě tělesných příznaků, provázených někdy i duševní bolestí, mějme odvahu přijmout pomoc rodiny či přátel, a pokud je třeba, i službu odborníků – psychologa, psychoterapeuta, psychiatra, kněze.

Zdraví se obnovuje tehdy, když se těšíme z přítomnosti, utváříme ji, máme plány do budoucnosti a minulost vnímáme jako cennou zkušenost.

Nemoc je křížovatkou v životě. Procházejme ji pomalu, vede nás po jedinečné cestě našeho života. Má nás více propojit se sebou samými, s lidmi kolem nás. Po přechodu křížovatkou nás čeká nové území našeho života. Může obsahovat i to, co bychom si sami nevybrali. Přesto zůstává darem i úkolem.

Martina Kosová

Nová dimenze

Pan Vojtěch při cestě do práce v tramvaji omdlel. Příští den se situace opakovala. A další den se už raději nechal do zaměstnání zavést svým tátou. Brzy se to stalo pravidlem. Vojtěch se bál, že pokud pojedje sám, omdlí. Doprovod pro něj znamenal jistotu, že se o něj někdo postará, kdyby se mdloba znovu objevila.

Navštívil praktickou lékařku, která ho vyšetřila. Neobjevila žádnou příčinu jeho kolapsových stavů. Vojtěch začal docházet na doporučení lékařky do psychologické ambulance.

Začal hovořit o svém životě. Je nejstarším dítětem svých rodičů, letos oslaví třicátku. Má pocit, že je ze sourozenců nejméně úspěšný. Mladší sestra už založila vlastní rodinu, nejmladší bratr je lékař. A on je „jen“ inženýr. Rodiče mu často dávají najevo svou nespokojenost. Největší rozčarování vychází z jeho plánu se od rodičů odstěhovat. Přitom jim slíbil, že s nimi v domě zůstane. Ale slib nedodržel. Co budou rodiče dělat ve velkém domě sami?

Požadavky dospělosti byly pro jeho duši moc velké. Svoboda, kterou bychom mohli jiným slovem nazvat sebeurčení, se stala tíživou pro jeho svědomí.

K dospělému věku patří, že už se nebojíme někoho zklamat. A to se Vojtěch bál. Nechtěl zklamat své rodiče. A zůstat v pozici dítěte pro něj též nebylo únosné. Projít sám takovými dilematy bylo nad jeho síly. A tak přišla pomoc – kolapsové stavy. Psychoterapie mu pomohla k vnitřnímu kontaktu se sebou, svými emocemi, plány, s představou své budoucnosti. Došlo k proměně vztahu k rodičům.

Pomáhat a plnit přání druhých často nestačí k plně žitému vlastnímu životu. Vojtěch přestal jednat podle toho, co si o mně druzí pomyslí? Nebudou se na mě zlobit? Zanechal hledání návodu k jednání ve vnějším světě. Pochopil, že odpovědi se nacházejí uvnitř něj samotného. A začal jezdit sám a bez obav do práce.

Jeho láska k rodičům získala novou dimenzi. Na prvním místě již nebyl strach, jak obstojí a zda bude přijat. Právě vnitřní svoboda vede k lásce.

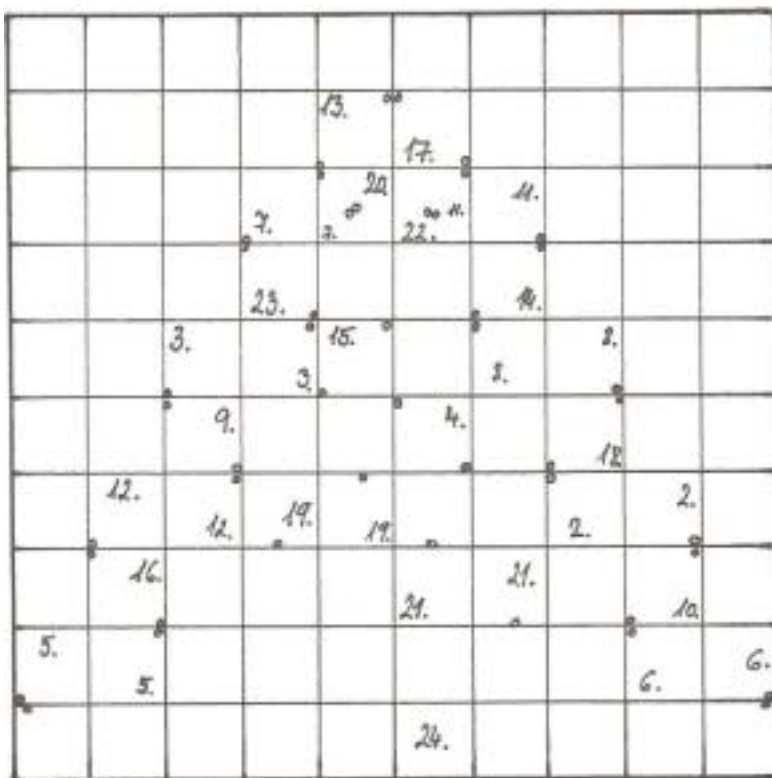
Martina Kosová

AHOJ DĚTI!

Vůně jehličí a zapálených svíček tajemně vstoupila do našich domovů. Na adventním věnci důležitě září plamínek první svíčky a jakoby chce radostně hlásat do okolí – první adventní neděle je tady. Začínáme advent – dobu příprav a velkého těšení se na Vánoce. Těšíme se jistě všichni, i když vy děti to určitě umíte opravdu nejlépe. Aby mohla radost z Božího obdarování – Bůh nám daroval svého Syna – skutečně zasáhnout naše srdce, musíme na to být dobře nachystáni. A k tomu nám přesně adventní doba slouží. Každý den pro to udělat kousek práce, pomoci rodičům, dobře se pomodlit, zkrátka vložit jeden kamínek do pomyslné mozaiky. Stojí to zato. Před Vánoce totiž může vzniknout pěkný obrázek.

A to už napovídám, jaký bude váš adventní úkol. Do připravených čtverečků každý den nakreslíte jeden oblouček. Čtverečky mají svá čísla, která odpovídají datu adventních dnů. Takže začnete dvojkou, protože právě dnes je 2. prosince. Pokud má oblouček být delší, leží přes dva čtverečky a je tam určité číslo dvakrát. Třeba zrovna ta dnešní dvojka. Obloučkem spojte vždy dva připravené body a snažte se, aby všechny obloučky byly prohnuty směrem k dolnímu okraji obrázku. Na Štědrý den, tedy 24. prosince, uděláte poslední – velký oblouk. Vzniklý obrázek si můžete také vybarvit.

(Otazníček)

Pro starší:

Začínáme dnes nádhernou předvánoční dobu – advent. Není třeba asi zdůrazňovat, jak velmi důležitý je to pro nás čas. Bez důkladné přípravy nemůže obvykle nic kvalitního vzniknout. V našem srdci, pokud tam necháme nepotřebné „harampádí“, taky nevznikne prostor pro narozeného Syna Božího. Tak určitě bude dobré s tím něco udělat, aby ta opravdová vánoční radost jen tak neprošla kolem nás...

Slovo advent se ukrývá také v následujících 6 větách. I když nikde není celé. Jsou tam jeho pouhé dvě třetiny, a ještě v každé větě jiné. Zkuste je všechny najít, napsat pod sebe a přečíst. Přečíst a uvědomit si, že advent máme především prožívat, ne jenom přežívat!

1. Právě nyní, v tomto krásném předvánočním čase, klepe Pán i na dveře tvého srdce.
2. Dopřejme si v návalu všech příprav klid, venku v přírodě přece vládne také.
3. Jsi-li unaven, tak hledej sílu a pomoc v Boží náruči.
4. Uklidit řádně své nitro, zbavit se všeho špatného – jen tak můžeme prožít opravdovou radost.
5. Nejlepší návod najdeme v evangeliu, Předchůdce Páně Jan tady vyzývá lid k obrácení.
6. Zdůrazněme i skutečnost, že očekávání příchodu Krista dvojí povahu má, tu vánoční a pak tu, která nás vede na konec věků.

(EJ)

Řešení z minulého poutníka:

Jména světců z bludiště: Martin, Anežka, Cecílie, Kateřina, Ondřej.

„DÁVÁŠ MI PRODLÉVAT NA SVĚŽÍCH PASTVINÁCH“

Takový je název nové knížky otce biskupa Josefa Hrdličky, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství ke konci léta 2012 (stojí 149,- Kč). Milé a cituplné dílo o víře, modlitbě, rozjímání, rozhovoru s Bohem, o vztahu k Bohu, o postoji před Boží tváří. Knižka obsahuje úvahy, které nás často provázejí při naší modlitbě a rozjímání či spíše by nás měly provázet vztahem k Pánu Bohu. Sám autor o této knížce říká: „Tato knížka vznikla s úmyslem obohatit všechny, kdo v církvi našich dnů a našeho prostředí usilují o prohloubení svého duchovního života, modlitby a rozjímání. Chce se stát malým darem ... všem věřícím i hledajícím. Všichni máme zajet na hlubinu z mělčin dnešní reality a objevit pastviny a prameny živé vody, kam nás vede hlas Dobrého pastýře.“

Knižku provází hezké romantické obrázky českého malíře Jana Knapa, který dlouhá léta za komunistické totality žil v cizině. V jeho obrázcích se odráží čistota, pokoj a tajemství Svaté rodiny v kontextu naší nepříliš dobré, liberální doby

a konzumní společnosti, kde všechny konzervativní hodnoty a morálka jsou odmítány. Umění malíře je ve službách naděje, povzbuzuje a učí nás vidět svět pohledem Boží přítomnosti. Na každém obrázku je Svátá rodina obklopena drobnými postavkami andělů. Autor říká, že to nebude dojem iluze nebo pohádky, jako spíše upozorňuje na ztracený ráj.

Malá ukázka o modlitbě růžence, která je aktuální nejen pro měsíc říjen:

„Nedocenitelné dobrodiní modlitby růžence potvrzují dlouhá staletí i bezpočet generací národů v dějinách církve. Tato modlitba nám pomáhá vypěstovat si bdělý stav vnímavosti pro vše, co se v našem životě odehrává a co máme umět pevně zakotvit v pohledu na Boha, a to optikou Matky Boží. Udržuje v nás kontemplativní cit pro chvíle radosti, bolesti, přehodnocuje vše, co zakoušíme, aby byl Bůh oslaven a tím rostlo i naše posvěcení. Děje se tak ve spojení s Pannou Marií, v opakujícím se rytmu Zdrávasů, z nichž každý začíná andělským pozdravením Panně Marii, ale jeho vrcholným slovem, k němuž vše směřuje, je slovo Ježíš (plod jejího života). Maria jako učitelka modlitby nás vede ke Kristu způsobem naprosto jedinečným, nepřitahuje ke své osobě, ale říká nám: „Učiňte, co On vám řekne!“ Kdo učinil zkušenost s časem, který je posvěcován modlitbou růžence, ten ví, jak pevné zázemí tato modlitba nabízí a jak obohacuje náš život. Máme se ale varovat pouhého stereotypu opakujících se Zdrávasů, spíše máme prodlévat v rozjímavém úmyslu jednotlivých tajemství desátků. Modlitba růžence i v rodinách stále přináší požehnané ovoce.“

js.

KULTURNÍ KALENDÁŘ

So 1. 12.	Den Bible Orlovna v Dolní Čermné
Ne 2. 12.	Ekumenické setkání Orlovna v Dolní Čermné
So 8. 12.	Mikulášský turnaj ve stolním tenise Orlovna Dolní Čermná
So 15. 12.	Duchovní obnova Orlovna v Dolní Čermné
Po 17. 12. – 17 hod.	Vánoční koncert ZUŠ Lanškroun Orlovna v Dolní Čermné
Čt 20. 12. – 18 hod.	Vánoční pásmo – Jitřenka Kostel sv. Jiří v Dolní Čermné

LEKTORSKÁ SLUŽBA:

Prosinec 2012			
Ne 2. 12.	1. neděle adventní	7.30	Faltusovi 128
		10.30	Nastoupilovi 303
Ne 9. 12.	2. neděle adventní	7.30	Langrovi 173
		10.30	Pecháčkovi 330
Ne 16. 12.	3. neděle adventní	7.30	Müllerovi 177
		10.30	Vávrovi 264
Ne 23. 12.	4. neděle adventní	7.30	Bláhovi 457
		10.30	Kyšperkovi
Út 25. 12.	Slavnost Narození Páně	10.30	Marešovi 410
St 26. 12.	Svátek sv. Štěpána	7.30	Dvořákovi 406
		10.30	Málkovi 180

Leden 2013			
Út 1. 1.	Nový rok, Slavnost Matky Boží Panny Marie	7.30	Motlovi 11
		10.30	Macháčkovi 411
Ne 6. 1.	Slavnost Zjevení Páně – sv. Tři Králové	7.30	Kužilkovi 202 HČ
		10.30	p. Krátký 73
Ne 13. 1.	Svátek křtu Páně	7.30	Marešovi 264 HČ
		10.30	Macháčkovi st. 180 HČ
Ne 20. 1.	2. neděle v mezidobí	8.00	Kunertovi 12
Ne 27. 1.	3. neděle v mezidobí	7.30	Režný 403

Orel
Turnaj ve stolním tenisu

Jednota Orel a MČ KOU-ČS, pořádají tradiční turnaj ve stolním tenisu.
Turnaj se uskuteční
v sobotu 8. prosince 2012
v Orlovně v Dolní Čermné
prezentace od 8.00 do 8.30 hod

Startovné je 50 Kč.
Pro narůstající zájem se bude soutěžit ve třech kategoriích:

- Muži do 50 let
- Muži nad 50 let
- Ženy

Zverme nejen soutěžící, ale i diváky. Občerstvení zajištěno.
Těší se na Vás organizátoři

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V prosinci 2012 oslaví:

91 let	pan František Jansa	z Dolní Čermné
87 let	paní Filomena Šebrlová	z Dolní Čermné
85 let	pan Miloslav Vávra	z Dolní Čermné
85 let	pan Karel Bednář	z Dolní Čermné (bydlí v Německu)
85 let	pan Karel Moravec	z Verměřovic
84 let	paní Jiřina Vágnerová	z Verměřovic
83 let	pan Jaroslav Nastoupil	z Dolní Čermné
83 let	paní Vilemína Červenková	z Jakubovic
83 let	pan František Fišar	z Horní Čermné
80 let	pan Miroslav Betlach	z Dolní Čermné
78 let	paní Františka Faltusová	z Verměřovic
74 let	paní Jindřiška Vacková	z Dolní Čermné
73 let	pan Emil Výprachtický	z Verměřovic
70 let	paní Alena Bartoňová	z Dolní Čermné
70 let	paní Ludmila Langrová	z Dolní Čermné
60 let	paní Růžena Marková	z Petrovic
60 let	paní Pavlína Dušková	z Verměřovic
60 let	pan Václav Macan	z Verměřovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Křesťansky jsme se rozloučili:

ve Verměřovicích	26. 10. 2012	s paní Marií Hoffmannovou	z Verměřovic
v Dolní Čermné	9. 11. 2012	s paní Marií Křivohlávkovou	z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	13. 11. 2012	s paní Ludmilou Pokornou	z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelé budu pamatovat v modlitbách.

otec Josef

ÚKOL PRO DĚTI:

Úkol na mši svatou v sobotu 8. 12. 2012 v 6:45 hodin v kostele v Dolní Čermné. Napiš, nakresli:
Jošijáš, král judský, se uměl správně rozhodnout. V čem správnost jeho rozhodnutí spočívala?
(2 Král 22,19-20 / 23,1-25; 2Pa 34,27-33)

RORÁTNÍ MŠE SVATÁ A SNÍDANĚ NA FAŘE

Milé děti, rodiče, sestry a bratři, přijměte všichni moje pozvání na rorátní mši svatou v kostele v Dolní Čermné v sobotu 8. prosince 2012, ráno v 6:45 hodin. Tato mše svatá ze slavnosti Panny Marie, Počaté bez poskvrny prvotního hříchu bude zaměřena pro děti a doprovázená zpěvem a hudbou naší dětské scholy. Kostel bude osvětlen pouze světlem svící, proto si vezměte malí i velcí svoji lampičku nebo svíci. Po mši svaté se všichni setkáme u společné snídaně na faře. Pro děti bude připraven adventní program.

Těším se na vás!

otec Josef

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Duchovní obnovu naší farnosti zahájíme v pátek 14. 12. 2012 při večerní mši svaté v 19 hodin v kostele v Dolní Čermné. V sobotu 15. 12. bude mše svatá v 8 hodin a po ní začne dopolední blok přednášek v Orlovně v Dolní Čermné. Obnovu povede P. Josefa Šplíchala z Prahy.

PŘÍLEŽITOST KE SVATÉ ZPOVĚDI PŘED VÁNOCEMI:

sobota 15. 12. 2012	Petrovice	po večerní mši sv.	P. Josef Roušar
neděle 16. 12.	Dolní Čermná	14:00 – 17:00 h.	P. Ján Kubis z Dolní Dobrouče P. Pavol Sandanus z Nekoře P. Josef Roušar
úterý 18. 12.	Dolní Čermná	15:00 – 18:00 h.	P. Pavel Pokorný z Jablonného nad Orlicí P. Josef Roušar
středa 19. 12.	Dolní Čermná	17:00 – 17:55 h.	P. Josef Roušar
pátek 21. 12.	Dolní Čermná	18:00 – 18:55 h.	P. Josef Roušar

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

1. neděle adventní
2. prosince 2012
49. týden / 2012

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

3. prosince	pondělí	sv. Františka Xaverského, kněze
4. prosince	úterý	po 1. neděli adventní 18.00 Dolní Čermná – za Ladislava Vacka, bratra a oboje rodiče
5. prosince	středa	po 1. neděli adventní 18.00 Dolní Čermná – za Ludmilu Pokornou
6. prosince	čtvrtek	sv. Mikuláše, biskupa 7.30 Dolní Čermná – na poděkování Pánu Bohu s prosbou o další pomoc a ochranu 18.00 Verměřovice – za kněze a nová kněžská povolání
7. prosince	pátek	sv. Ambrože, biskupa a učitele církve; první pátek v měsíci 19.00 Dolní Čermná – na poděkování Pánu Bohu s prosbou o další pomoc a ochranu
8. prosince	sobota	Slavnost PANNY MARIE, POČATÉ BEZ POSKVRNY PRVOTNÍHO HŘÍCHU <i>doporučený svátek</i> 6.45 Dolní Čermná, rorátní mše sv. - za farníky 17.00 Verměřovice - za rodinu Urbanovu

9. prosince - neděle – 2. adventní

Dolní Čermná	7.30 h.	za Vlastu a Miroslava Pecháčkovy a jejich rodiče
Petrovice	9.00 h.	za pana Zdeňka Marka a jeho rodiče
Dolní Čermná	10.30 h.	za Josefa Hrdinu, manželku a rodiče z obojí strany

PŘÍLEŽITOST KE SVATÉ ZPOVĚDI V TOMTO TÝDNU BUDETE MÍT:

středa 5. 12. 2012	Dolní Čermná	15:00 – 17:00 h. 17:00 – 17:55 h.	P. Ján Kubis z Dolní Dobrouče P. Josef Roušar
čtvrtek 6. 12. 2012	Verměřovice	17:00 – 17:55 h.	P. Josef Roušar
pátek 7. 12. 2012	Dolní Čermná	17:00 – 18:55 h.	P. Josef Roušar

AKCE VE FARNOSTI:

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška dětské scholy	pondělí	3. 12.	17:00 h.	fara Dolní Čermná
biblická hodina	úterý	4. 12.	19:00 h.	fara Dolní Čermná
náboženství pro středoškoláky	středa	5. 12.	19:00 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků	středa čtvrtek pátek	5. 12. 6. 12. 7. 12.	během dne během dne během dne	Verměřovice Dolní Čermná D. a H. Čermná
výstav Nejsvětější svátosti oltární	pátek	7. 12.	17:00 h.	kostel Dolní Čermná
společná adorace	pátek	7. 12.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
rorátní mše sv. zaměřená pro děti	sobota	8. 12.	6:45 h.	kostel Dolní Čermná
společná snídaně na faře a adventní program pro děti	sobota	8. 12.	7:30 h.	fara Dolní Čermná

POUTNÍK, PROSINEC 2012

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 6. prosince 2012, Poutník vyjde 23. prosince 2012

Členové red. kroužku: J. Roušar, V. Jansa, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.
...Nicméně je možná finanční spoluúčast na uhrazení nákladů spojených s vydáváním Poutníka – cena 1ks činí 7,-Kč.